

Passeig Paco Candel

Isabel-Clara Simó

De fil de vint – Avui, 14/01/2008

La mort de Paco Candel no ens va agafar desprevinguts als seus amics perquè feia temps que arrossegava una malaltia que li estava delmant les forces de mica en mica. El final era inevitable. Tanmateix, poques persones han estat tan sincerament plorades com Candel, que va ser popularíssim i no sols com a escriptor, sinó com a polític -no oblidem que va ser senador amb un nombre de vots espaterrant-, i sobretot per la seva honestedat personal.

Li devem un fet històric: fer-nos entendre als catalans com són, què senten i què volen els immigrants espanyols que a onades gegantines anaven fugint de la pobresa i instal·lant-se en els indrets més industrialitzats de l'Estat; gràcies a Candel i gràcies a ser aquest un país de barreges amb llarga tradició històrica amb els pobles que vénen a quedar-s'hi, aquella allau es va produir amb un mínim de danys. Els qui més van sofrir van ser els immigrants, no cal dir-ho, car vivien en condicions de màxima pobresa, amuntegats sovint en xaboles i sense aigua corrent ni serveis higiènics, mentre treballaven tot el dia; tampoc no va ser fàcil per a Catalunya, car el franquisme només amb la immigració aconseguia maquillar els números de la seva davallada econòmica fruit de l'autarquia; la integració es va fer, però, molt millor del que esperàvem. ¿Sabíeu, per exemple, que molts independentistes són fills o néts d'immigrants? Doncs per tot plegat Paco Candel mereix un homenatge permanent. ¿Què us semblaria donar el seu nom al passeig de la Zona Franca? Seria de justícia, i crec que ho aplaudiria tothom. Segur.